

Toon Niël
Kotteraarstraat 16
1033MC Amsterdam
tniel@xs4all.nl
654363947

Gemeente Amsterdam, College van B&W
Mw Caroline Gehrels, wethouder Cultuur
postbus 202
1000 AE Amsterdam

Amsterdam, 26 juli 2012

Beste Caroline, gewaardeerde wethouder Cultuur,

Sinds april dit jaar ben ik, hoewel nog volop aan het werk voor de gemeente Amsterdam, niet langer in dienst als ambtenaar. Dat geeft mij de gelegenheid je te schrijven als burger van Amsterdam, betrokken bij de cultuur terwijl ik me ook lang met het Amsterdamse cultuurbeleid heb beziggehouden.

Er zijn twee onderwerpen waarvoor ik je aandacht vraag, één sterke kant van het Amsterdamse cultuurbeleid en een wat zwakkere - althans naar mijn oordeel.

Talentontwikkeling

Amsterdam heeft zich gedurende 'jouw regeerperiode' ontwikkeld tot een stad die veel doet voor talentontwikkeling. Ik vind het oprecht indrukwekkend hoe zowel de centrale stad als de stadsdelen daar een prioriteit van hebben gemaakt.

Ik vind ook de 'breedte' van het stelsel indrukwekkend, ik denk dat er vrijwel geen plek ter wereld is met zo'n scala aan clubs en clubjes en zelforganisaties en professionele organisaties en netwerken en culturele instituten en kleine zaaltjes en grote zalen. Met voor alles een actief deelnemend publiek.

Het mooie van die breedte is, dat je in Amsterdam altijd een niveau verder kan reiken.

Mijn punt:

Eén van de Amsterdamse plekken bij uitstek voor talentontwikkeling is De Engelenbak. Daar wordt amateurkunst opgewerkt tot professioneel niveau. Ik vind het advies van de Amsterdamse Kunstraad t.a.v. De Engelenbak moeilijk te begrijpen en in zijn consequenties schadelijk voor de in Amsterdam opgebouwde sterkte op het terrein van talentontwikkeling.

Dat was het vleierende deel van mijn brief.

Wat ik minder mooi vind: het beeldende kunstbeleid.

Beeldende kunst

Ik behoor tot de categorie Amsterdammers met interesse voor beeldende kunst. Misschien niet supergoed op de hoogte van alles wat zich in het artistieke binnenmilieu afspeelt, maar voldoende geïnteresseerd om ervoor naar Kassel, Parijs, New York, Londen, Rotterdam en Den Haag te reizen, voldoende geïnteresseerd om er geld, tijd en energie in te steken. En ik ben ervan overtuigd dat een substantiële groep mensen zich op dat niveau voor beeldende kunst interesseert.

Vanuit die positie dus, vraag ik me af waarom Amsterdam nog zo weinig exposeert op het terrein van de beeldende kunst.

De goede voorbeelden zoals de fotografie niet te na gesproken, maar wat hebben al die conservatoren van het Stedelijk de afgelopen jaren toch uitgevoerd? En waarom zijn instellingen als De Appel, Bureau Amsterdam en W139 toch van die geheime genootschappen gebleven? En waarom is er vrijwel nooit iets te zien in het fantastische kunstgebouw op de drukste lokatie van Nederland? (de Beurs van Berlage bedoel ik)

Mijn punt:

wethouder, laat het beeldende kunstbeleid van de komende jaren niet over aan uitsluitend het Stedelijk Museum of aan in zichzelf gekeerde voorhoede-instellingen. Voer actief beleid voor en met het actief geïnteresseerde publiek.

Beste Caroline, dank voor je aandacht en sterkte met de afwegingen voor de komende kunstenplanperiode.

Als ik daar iets aan kan bijdragen, sta ik graag tot je beschikking.

Vriendelijke groet,

Toon Niël